

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

จำเป็นผลไม้มีความสำคัญทางเศรษฐกิจของประเทศไทย แหล่งผลิตผลิตภัณฑ์สำคัญอย่างภาคเหนือของประเทศไทย เช่น เชียงใหม่ และลำพูน แต่ปัจจุบันมีการปลูกกันอย่างแพร่หลายในหลายจังหวัด ผลิตผลที่ได้มาจากจะเป็นที่นิยมบริโภคภายในประเทศแล้วยังเป็นสินค้าที่มีมูลค่าการส่งออกสูง ตลาดต่างประเทศที่สำคัญ ได้แก่ จีน ยองกง สิงคโปร์ มาเลเซีย และยุโรป ซึ่งจากข้อมูลการส่งออกผลิตภัณฑ์ในปี พ.ศ. 2542 มีมูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2541 เท่ากับ 41,947 เมตริกตัน คิดเป็นมูลค่าเพิ่มขึ้น 1,022.44 ล้านบาท (สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, 2543)

ผลิตภัณฑ์เป็นผลไม้มีอยู่การเก็บรักษาที่ล้นมาก สาเหตุมาเนื่องจากโรคภัยหลังการเก็บเกี่ยว ซึ่งเชื้อสาเหตุที่ก่อให้เกิดโรคภัยหลังการเก็บเกี่ยว คือ เชื้อราและแบคทีเรีย เชื้อจุลินทรีย์ เหล่านี้ก่อให้เกิดความเสียหายด้านปริมาณและคุณภาพของผลิตภัณฑ์ ผลกระทบมาสู่เกษตรกร และผู้ค้าผลิตภัณฑ์โดยตรง วิธีการป้องกันที่ใช้เพื่อกำกับความเสียหายภายนอกหลังการเก็บเกี่ยวของผลิตภัณฑ์ ได้แก่ การเก็บรักษาที่อุณหภูมิต่ำ การใช้สารเคมีป้องกันกำจัดเชื้อรา เช่น การใช้สารเคมีมิล โดยเฉพาะปัจจุบันมีการใช้ก้าชชัลเพอร์ไดออกไซด์ในรูปสารรวมกำจัดเชื้อจุลินทรีย์ที่ก่อให้เกิดการเน่าเสียของผลรวมทั้งมีส่วนสำคัญในการฟอกสีเปลือกของผลิตภัณฑ์ไม่ให้เปลือกมีสีคล้ำ ซึ่งเป็นที่นิยมกันอย่างแพร่หลายทั้งตลาดในประเทศไทยและต่างประเทศ (สำนักงานพานิชย์จังหวัดเชียงใหม่, 2537) อย่างไรก็ตาม การใช้ก้าชชัลเพอร์ไดออกไซด์ยังคงพบปัญหารื่องสารพิษตกค้างที่บกวนผิวเปลือกซึ่งก่อให้เกิดอันตรายต่อผู้บริโภคและส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม ดังนั้นหากมีการวิจัยเพื่อหาวิธีอื่นทดแทนการรวมผลิตภัณฑ์ด้วยก้าชชัลเพอร์ไดออกไซด์ก็น่าจะเป็นแนวทางในการปรับปรุงวิธีการยึดอยู่การเก็บรักษาของผลิตภัณฑ์ที่ได้วิธีหนึ่ง

สำหรับการศึกษาวิจัยนี้เป็นการศึกษาแนวทางการใช้สารประกอบเกลือที่ละลายน้ำได้ร่วมกับสารเคลือบผิว ซึ่งมีความสามารถในการควบคุมโรคและยืดอายุการเก็บรักษา ซึ่งอาจใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับผลผลิตภัณฑ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- เพื่อศึกษาหาข้อดีและความเข้มข้นของสารประกอบเกลือ กับอุณหภูมิและเวลาที่เหมาะสมในการแยกผลลำไยเพื่อควบคุมการเน่าเสียของผลลำไยหลังการเก็บเกี่ยว
- เพื่อศึกษาผลของการใช้สารประกอบเกลือร่วมกับสารเคลื่อนผิวในการควบคุมการเน่าเสียของผลลำไยหลังการเก็บเกี่ยว